ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 27.08.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

150.

Dohoda o reparacích od Německa, o zřízení Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

DNE 21. PROSINCE 1945 BYLA V PAŘÍŽI SJEDNÁNA TATO DOHODA:

(Překlad.) Dohoda o reparacích od Německa, o zřízení Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata. Vlády Albanie, Spojených států amerických, Australie, Belgie, Kanady, Dánska, Egypta, Francie, Spojeného království Velké Britannie a Severního Irska, Řecka, Indie, Lucemburska, Norska, Nového Zélandu, Nizozemska, Československa, Jihoafrické Unie a Jugoslavie, hodlajíce spravedlivě mezi sebou rozděliti úhrn statků, o nichž podle ustanovení této dohody a podle ustanovení, dohodnutých 1. srpna 1945 v Postupimi mezi vládami Spojených států amerických, Spojeného království Velké Britannie a Severního Irska a Svazu sovětských socialistických republik se prohlašují nebo o nichž bude prohlášeno, že jich lze použíti jako reparací od Německa (dále jen „německé reparace“), a hodlajíce zříditi Mezispojenecký reparační úřad a stanoviti spravedlivý postup při vrácení měnového zlata, dohodly se takto:

ČÁST I.

Německé reparace.

Článek 1.
Reparační podíly.

A. Německé reparace (s výjimkou prostředků, které budou přiděleny podle ustanovení článku 8 části I této dohody) se rozdělí na tyto kategorie:

kategorie A, jež bude zahrnovati všechny druhy německých reparací vyjma ty, které jsou zahrnuty v kategorii B,

kategorie B, zahrnující všechno průmyslové a jiné provozní zařízení odvezené z Německa, jakož i námořní obchodní lodě a plavidla pro vnitrozemskou dopravu.

B. Každá signatární vláda bude míti právo na procentuální podíl na celkové hodnotě kategorie A a na procentuální podíl na celkové hodnotě kategorie B, jak jest vyznačen pro tuto vládu v níže uvedené tabulce podílů.

Tabulka podílů.

Země	Kategorie A	Kategorie B
Albanie	0,05	0,35
Spojené státy americké	28,00	11,80
Australie	0,70	0,95;
Belgie	2,70	4,50
Kanada	3,50	1,50
Dánsko	0,25	0,35
Egypt	0,05	0,20
Francie	16,00	22,80
Spojené království	28,00	27,80
Řecko	2,70	4,35
Indie	2,00	2,90
Lucembursko	0,15	0,40
Norsko	1,30	1,90
Nový Zéland	0,40	0,60
Nizozemsko	3,90	5,60
Československo	3,00	4,30
Jihoafrická Unie (1)	0,70	0,10
Jugoslavie	6,60	9,60
Úhrn	100,00	100,00

(1) Vláda Jihoafrické Unie se zavázala, že se zřekne svých nároků, pokud to bude nutno, aby bylo možno omeziti její kvotu v kategorii B na 0,1 %; bude však míti právo při disponování s německým nepřátelským majetkem na územích, podléhajících její pravomoci, odečísti čistou hodnotu tohoto majetku od svého procentuálního podílu v kategorii A a od podílu 1 % v kategorii B.

C. S výhradou ustanovení odstavce D uvedeného níže má každá signatární vláda nárok na podíl na celkovém množství všech námořních obchodních lodí podle ustanovení článku 5 části I této dohody pod podmínkou, že hodnota námořních obchodních lodí jí přidělených nebude převyšovati hodnotu jejího podílu na úhrnu statků kategorie B.

S výhradou ustanovení odstavce D níže má každá signatární vláda také nárok na část německého majetku v zemích, které za války s Německem zůstaly neutrálními, odpovídající jejímu procentuálnímu podílu v kategorii A.

Rozdělení mezi signatární vlády statků, určených pro německé reparace, jiných než námořní obchodní lodě, mimo plavidla pro vnitrozemskou dopravu a německý majetek v zemích, které zůstaly neutrálními ve válce s Německem, bude provedeno podle zásad, uvedených v článku 4 části I této dohody.

D. Dostane-li některá ze signatárních vlád část přesahující její procentuální podíl na některých druzích statků, náležejících buď do kategorie A nebo do kategorie B, sníží se její nároky na jiné druhy statků téže kategorie tak, aby v celku nedostala více, než činí její podíl na úhrnu statků v oné kategorii.

E. Žádná ze signatárních vlád nedostane více než činí její podíl buď na úhrnu statků kategorie A nebo na úhrnu statků kategorie B, s tou výjimkou, že, pokud jde o německý majetek, který jest pod její vlastní pravomocí, každá signatární vláda bude oprávněna započítati jakýkoliv přebytek takového majetku, přesahující její procentuální podíl vyznačený v kategorii A na celkovém

německém majetku, který jest v pravomoci signatárních vlád, k tíži toho, co dostane buď v kategorii A nebo v kategorii B nebo dílem k tíži toho, co dostane v každé kategorii.

F. Mezispojenecký reparační úřad, který bude zřízen podle části II této dohody, zatíží reparační účet každé signatární vlády německým majetkem, podrobeným její pravomoci, na dobu pěti let. Zatížení účtu dnem, kdy tato dohoda nabude účinnosti, nesmí býti menší než 20 % čisté hodnoty tohoto majetku (jak jest vymezena v článku 6 části I této dohody) podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem druhého roku poté nesmí býti menší než 25 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem třetího roku nesmí býti menší než 33 1/3 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem čtvrtého roku nesmí býti menší než 50 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni; počátkem pátého roku nesmí býti menší než 90 % zůstatku podle odhadu provedeného k tomuto dni a koncem pátého roku musí činiti celý zbytek celkové částky skutečně zpeněžením získané.

G. Následující výjimky z ustanovení odstavců D a E shora vztahují se na signatární vládu, jejíž podíl v kategorii B jest menší než její podíl v kategorii A:

1. Příděl námořních obchodních lodí kterékoliv takové vládě nezmenší její procentuální podíl na jiných druzích statků kategorie B vyjma pokud by takový příděl přesáhl hodnotu, která by vyšla, kdyby procenta podílu této vlády v kategorii B se použilo na celkovou hodnotu námořních obchodních lodí.
2. Jakýkoliv přebytek německého majetku v pravomoci příslušné vlády, který přesahuje její procentuální podíl v kategorii A na úhrnu německého majetku v pravomoci signatárních vlád jako celku, se odečte nejprve od jejího dodatečného podílu v kategorii B, na nějž by tato vláda měla nárok, kdyby výše jejího podílu v kategorii B byla určena tak, že by jejího procenta v kategorii A bylo použito pro druhy německých reparací v kategorii B.

H. Jestliže se kterákoliv signatární vláda zřekne svých podílů nebo části svých podílů na německých reparacích, jak jsou uvedeny shora v tabulce podílů, nebo jestli vystoupí z Mezinárodního reparačního úřadu v době, kdy všechny její podíly nebo část jejích podílů na německých reparacích nejsou uhrazeny, podíly nebo části podílů, jichž se zřekla nebo na něž má nárok, se rozdělí mezi signatární vlády podle výše jejich podílů.

Článek 2.
Vyrovnání pohledávek vůči Německu.

A. signatární vlády se shodují v tom, že každá z nich bude míti za to, že její příslušné reparační podíly, jak jsou stanoveny touto dohodou, kryjí všechny její pohledávky a pohledávky jejích příslušníků vůči bývalé německé vládě a německým vládním orgánům, a to pohledávky veřejného nebo soukromého rázu, jež vznikly jako následky války (pokud se na ně nevztahují jiná ustanovení), čítajíc v to náklady německé okupace, aktiva na clearingových účtech, získaná za okupace, a pohledávky vůči „Reichskreditkassen“.

B. Ustanovení shora uvedeného odstavce A neprejudikují:

1. budoucímu stanovení formy, trvání a celkové výše reparací, jež bude Německo povinno uhraditi, ke kterému dojde ve vhodné době,
2. právu, které by každá ze signatárních vlád mohla míti, pokud jde o konečnou úpravu německých reparací, a
3. jakýmkoliv požadavkům rázu politického, územního nebo jiného, které by kterákoliv ze signatárních vlád mohla uplatňovati při mírové úpravě s Německem.

C. Bez ohledu na ustanovení odstavce A shora bude se míti za to, že tato reparační dohoda se nevztahuje:

1. na povinnost příslušných německých úřadů zajistiti v budoucnu úhradu pohledávek vůči Německu a jeho příslušníkům, které vznikly ze smluv a jiných převzatých závazků, jakož i nabytých práv, jež povstaly před tím, než došlo k válečnému stavu mezi Německem a příslušnou signatární vládou nebo v době před okupací jejího území Německem, podle toho, která z obou událostí nastala dříve,
2. na pohledávky sociálních pojišťovacích ústavů signatárních vlád nebo na pohledávky jejich příslušníků vůči sociálním pojišťovacím ústavům bývalé německé vlády,
3. na bankovky Reichsbanky a Rentenbanky za předpokladu, že jejich honorování nebude míti za následek nepřiměřené snížení úhrnu reparací a že k němu nedojde bez souhlasu Kontrolní rady pro Německo.

D. Bez ohledu na ustanovení odstavce A tohoto článku signatární vlády se shodují v tom, že pokud se tato věc týče jich, bude československá vláda oprávněna čerpati v souvislosti s odsunem bývalých československých příslušníků z Československa do Německa z pohledávek na žirovém účtu Národní banky Československé u Reichsbanky, jestliže by se československá vláda rozhodla pro takové opatření a jestliže by toto opatření bylo schváleno Kontrolní radou pro Německo.

Článek 3.

Vzdání se pohledávek, váznoucích na statcích přidělených z titulu reparací.

Každá ze signatárních vlád se zavazuje, že nebude svým jménem nebo jménem osob, jež mají nárok na její ochranu, uplatňovati vůči žádné jiné signatární vládě nebo jejím příslušníkům pohledávky váznoucí na majetku, který dostala jako reparace se souhlasem Kontrolní rady pro Německo, ani podávati žalobu u mezinárodních soudů ohledně těchto pohledávek nebo jim poskytovati diplomatickou podporu.

Článek 4.

Všeobecné zásady pro rozdělování průmyslového neb jiného provozního zařízení.

A. Žádná signatární vláda nebude žádati, aby jí bylo přiděleno průmyslové nebo provozní zařízení odvezené z Německa jako reparace jinak, než aby ho bylo používáno na jejím vlastním území nebo jejími vlastními příslušníky na cizím území.

B. Při předkládání svých žádostí Mezispojeneckému reparačnímu úřadu budou se signatární vlády snažiti podávati souhrnné programy žádostí o příbuzné skupiny statků spíše než žádosti o jednotlivé statky nebo malé skupiny statků. Jest shoda v tom, že činnost sekretariátu uvedeného úřadu bude tím účinnější, čím souhrnnější budou programy, předkládané signatárními vládami.

C. Při přidělování statků, o nichž bylo prohlášeno, že jich bude použito jako reparací (jiných než námořní obchodní lodě, plavidla pro vnitrozemskou dopravu a německý majetek v zemích, které za války s Německem zůstaly neutrálními), bude se Mezispojenecký reparační úřad říditi těmito zásadami:

1. Každý statek nebo každá příbuzná skupina statků, na kterých má žádající stát význačný finanční zájem z předválečné doby, bude přidělen tomuto státu, přeje-li si to. V těch případech, kde dva nebo více žádajících států mají takový význačný zájem na určitém statku neb skupině statků, přidělí se podle níže uvedených hledisek:
2. Jestliže o tom, kterému ze soutěžících žadatelů mají statky býti přiděleny, není možno rozhodnouti podle odstavce 1, bude nutno bráti v úvahu mimo jiné důležité věci tyto okolnosti:
   a) Stupeň naléhavosti, s jakou každý žádající stát potřebuje statků nebo statku pro obnovu hospodářství své země, jeho nové vybudování nebo dovedení do plné výkonnosti.

b) Míru, v jaké by statek nebo statky nahradily majetek, jenž byl za války zničen, poškozen nebo vyloupen, nebo který musí býti vyměněn pro nadměrné opotřebování při válečné výrobě a který jest důležitý pro hospodářství žádající země.

c) Vztah statku nebo statků k celkové skladbě předválečného hospodářství žádajícího státu k plánu na úpravu a rozvoj jeho hospodářství po válce.

d) Požadavky států, jichž reparační podíly jsou malé, které však potřebují určitých statků nebo určitých kategorií statků.

3. Při přidělování budiž zachovávána rozumná rovnováha v míře, ve které jsou uspokojovány reparační podíly jednotlivých žádajících vlád, při čemž jest nutno přihlížeti k dočasným výjimkám, jež jsou odůvodněny zřeteli uvedenými v odstavci a) shora.

Článek 5.

Všeobecné zásady pro přidělování námořních obchodních lodí a plavidel pro vnitrozemskou dopravu.

A.

1. Německé námořní obchodní lodě určené pro rozdělení mezi signatární vlády z titulu reparací budou rozděleny mezi ně podle příslušných celkových ztrát námořního obchodního loďstva, vypočtených na základě hrubé tonáže, které signatární vlády nebo jejich příslušníci utrpěli válečnými činy. Jest shoda v tom, že k převodu námořních obchodních lodí vládou Spojeného království a vládou Spojených států amerických na jiné vlády jest třeba takového konečného schválení sněmovnami těchto dvou zemí, jaké se bude vyžadovati.

2. Shromáždění Mezispojeneckého reparačního úřadu ustanoví zvláštní výbor, složený ze zástupců signatárních vlád, který mu předloží návrhy ohledně způsobu, jak mají býti určeny tyto ztráty a jak mají býti přiděleny německé námořní obchodní lodě určené pro rozdělení.

3. Pro vyúčtování reparací bude za hodnotu německých námořních obchodních lodí vzata hodnota, kterou určí třístranná komise pro námořní obchodní loďstvo na základě německých cen z roku 1938, zvýšených o 15 %, při čemž se bude bráti zřetel na znehodnocení.

B. Vzhledem k uznané skutečnosti, že některé země obzvláště potřebují plavidel pro vnitrozemskou dopravu, bude rozdělení těchto plavidel svěřeno zvláštnímu výboru zřízenému shromážděním Mezispojeneckého reparačního úřadu v případě, že by plavidla pro vnitrozemskou dopravu byla později dána signatárním vládám k disposici na reparace.

Hodnota plavidel pro vnitrozemskou dopravu bude odhadnuta podle směrnic přijatých pro námořní obchodní lodě nebo podle spravedlivých směrnic obdobných směrnicím pro námořní obchodní lodě.

Článek 6.

Německý majetek v cizině.

A. Každá signatární vláda si ponechá formou, již si sama zvolí, německý nepřátelský majetek v její pravomoci, nebo bude jím disponovati takovým způsobem, aby se nemohl vrátiti do německého vlastnictví neb pod německou kontrolu, a odečte tento majetek od svého podílu na reparacích (a to čistou hodnotou bez dlužných daní, břemen a správních výloh, jiných věcných břemen váznoucích na určitých kusech majetku a zákonitých smluvních nároků proti bývalým německým vlastníkům tohoto majetku).

B. Signatární vlády dají Mezispojeneckému reparačnímu úřadu všechny informace o hodnotě tohoto majetku a o částkách stržených čas od času jeho likvidací, o něž úřad požádá.

C. Německý majetek v zemích, které zůstaly neutrálními za války s Německem, bude vyňat z německého vlastnictví nebo kontroly a bude likvidován nebo bude s ním naloženo podle rozhodnutí Francie, Spojeného království a Spojených států amerických, podle dohod, jež tyto mocnosti uzavrou s neutrálními zeměmi; čistý výnos likvidace nebo disposice s tímto majetkem bude odevzdán Mezispojeneckému reparačnímu úřadu s tím, aby byl rozdělen na účet reparací.

D. Při provádění ustanovení odstavce A shora nebude se majetek, který byl vlastnictvím země, jež jest členem Spojených národů, nebo jejích příslušníků, kteří nebyli příslušníky Německa v době anexe této země nebo její okupace Německem neb jejího vstupu do války, odpočítávati od jejích reparací. Při tom se má za to, že toto ustanovení neprejudikuje žádné z otázek, jež by mohly vzniknouti ve věci majetku, který nebyl vlastnictvím příslušníka dotyčné země v době, kdy byla okupována neb anektována Německem, nebo kdy vstoupila do války.

E. Německý nepřátelský majetek, který bude započten do reparačních podílů, bude zahrnovati i majetek, který ve skutečnosti jest německým nepřátelským majetkem, třebaže nominelní vlastník takového majetku není nepřátelský Němec.

Jestliže to dosud neučinila, přijme každá signatární vláda takové zákony nebo učiní všechna jiná vhodná opatření, aby se staly nicotnými všechny převody, k nimž došlo po okupaci jejího území nebo po jejím vstupu do války, s podvodným úmyslem krýti německé nepřátelské zájmy a zachrániti je tak před účinky kontrolních opatření proti německým nepřátelským zájmům.

F. Shromáždění Mezispojeneckého reparačního úřadu zřídí výbor znalců pro otázky vnucené správy nepřátelského majetku, pro řešení právních obtíží a obtíží spojených s výkladem, jež se v praxi mohou vyskytnouti. Výbor bude zejména dbáti, aby bylo zabráněno úskokům, jež by mohly vésti k fiktivním nebo jiným právním jednáním, majícím za účel chrániti nepřátelské zájmy, nebo neoprávněně zmenšovati majetek, který by mohl býti určen pro reparace.

Článek 7.
Ukořistěné zásoby.

Hodnota zásob a jiného materiálu, hodícího se k civilní potřebě, který byl ukořistěn od německého vojska mimo Německo a odevzdán signatárním vládám, bude odečtena od jejich reparačních podílů, pokud tyto zásoby a materiál nebyly neb nebudou zaplaceny, nebo pokud nebyly neb nebudou vydány na základě jiných ujednání, stanovících, že dodávka se děje bez úplaty.

Jest shoda v tom, že jest dohodnuto, že převody takového materiálu a zásob vládami Spojeného království a Spojených států amerických na jiné vlády budou podléhati takovému konečnému schválení sněmovnami Spojeného království a Spojených států amerických, jaké se bude vyžadovati.

Článek 8.
Příděl části reparací obětem německé persekuce, které nemohou býti repatriovány.

Poněvadž velký počet osob silně trpěl pronásledováním nacisty a nyní sice naléhavě potřebuje pomoc, aby mohl získati své dřívější postavení, nebude však moci žádati podporu u žádné z vlád, které dostanou reparace od Německa, vypracují vlády Spojených států amerických, Francie, Spojeného království, Československa a Jugoslavie po poradě s Mezivládním výborem pro uprchlíky společnou dohodou plán podle těchto všeobecných směrnic:

A. Část reparací, sestávající z veškerého neměnového zlata nalezeného spojeneckým vojskem v Německu spolu s další částkou nepřevyšující 25 milionů dolarů, bude určena pro navrácení obětí německé persekuce, které nelze repatriovati, do dřívějšího postavení a k jejich usídlení.

B. Tato částka 25 milionů dolarů bude uhrazena zčásti z výtěžku likvidace německého majetku v neutrálních zemích určeného pro reparace.

C. Vlády neutrálních zemí budou požádány, aby uvolnily k tomuto účelu (dodatkem k částce 25 milionů dolarů) majetek obětí nacistické persekuce v těchto zemích, které zemřely bez dědiců.

D. Nárok na pomoc podle tohoto plánu budou míti pouze skutečné oběti nacistické persekuce a nejbližší příbuzní a osoby na nich závislé, pokud patří do těchto kategorií:

1. Uprchlíci z nacistického Německa nebo Rakouska, kteří potřebují pomoci a nemohou býti posláni zpět do své země v rozumné lhůtě pro poměry, jež v nich panují.
2. Němečtí a rakouští příslušníci, kteří mají nyní své bydliště v Německu nebo v Rakousku, ve výjimečných případech, kdy je z důvodů lidskosti žádoucno pomoci jim k tomu, aby se mohli vystěhovati, a jestliže se vystěhují do jiných zemí.
3. Příslušníci zemí, jež byly dříve okupovány Němci, kteří nemohou býti repatriováni nebo kteří jsou v takovém postavení, že nemohou býti repatriováni v rozumné lhůtě. Aby pomoc mohla býti soustředěna na uprchlíky, kteří ji nejvíce potřebují a zasluhují, a aby z ní byly vyloučeny osoby, jejichž věrnost k Spojeným národům jest nebo byla pochybná, bude pomoc omezena na příslušníky nebo na bývalé příslušníky zemí dříve okupovaných, kteří byli internováni v německých koncentračních táborech nebo v koncentračních táborech zřízených režimy, jež podléhaly nacistickému vlivu, nebude však poskytována těm osobám, které byly internovány pouze v táborech pro válečné zajatce.

E. Částky, jež budou k dispozici podle odstavců A a B shora, budou spravovány Mezivládním výborem pro uprchlíky nebo takovým orgánem Spojených národů, na nějž by v budoucnosti byly přeneseny příslušné funkce Mezivládního výboru. Částky, jež budou k disposici podle odstavce C shora, budou spravovány pro všeobecné účely, uvedené v tomto článku, podle programu správy, který bude stanoven pěti vládami uvedenými shora.

F. Neměnové zlato nalezené v Německu bude dáno k volnému použití Mezivládnímu výboru pro uprchlíky, jakmile bude vypracován plán uvedený shora.

G. Mezivládní výbor pro uprchlíky bude míti právo uskutečňovati cíle, pro které byl fond zřízen, prostřednictvím veřejných nebo soukromých organisací pracujících v poli.

H. Fondu bude použito nikoliv k odškodnění jednotlivých obětí, nýbrž k usnadnění navrácení osob náležejících do kategorií těch, kdo mají nárok na pomoc, do dřívějšího stavu nebo k jejich usídlení.

I. O žádném ustanovení tohoto článku se nebude míti za to, že je na újmu nárokům, jež by jednotliví uprchlíci mohli míti proti budoucí německé vládě, vyjma pokud jde o nároky do výše prospěchu, kterého tito uprchlíci získali z pramenů uvedených v odstavci A a B shora.

ČÁST II.

Mezispojenecký reparační úřad.

Článek 1.
Zřízení úřadu.

Signatární vlády této dohody zřizují Mezispojenecký reparační úřad (dále jen „úřad“). Každá vláda bude jmenovati do úřadu jednoho delegáta a bude též oprávněna jmenovati náměstka, který v nepřítomnosti delegáta bude míti právo vykonávati všechny funkce a práva delegáta.

Článek 2.
Funkce úřadu.

A. Úřad bude rozdělovati německé reparace mezi signatární vlády podle ustanovení této dohody a jakýchkoliv jiných dohod, které čas od času budou platiti mezi signatárními vládami. Za tím účelem bude úřad místem, jehož prostřednictvím signatární vlády budou dostávati informace o statcích určených k reparacím a kterému budou předkládati svá přání, pokud jde o tyto statky.

B. Úřad bude jednati o všech otázkách týkajících se navrácení majetku, ležícího v některém ze západních pásem Německa, některé signatární vládě, jež na něj mohou býti vzneseny velitelem tohoto pásma (jednajícím jménem své vlády) v dohodě s jednou nebo několika signatárními vládami uplatňujícími nároky na vrácení, ovšem bez újmy možnosti, aby si příslušné vlády vyřídily takové otázky dohodou nebo arbitráží.

Článek 3.
Vnitřní organisace úřadu.

A. Orgány úřadu jsou shromáždění a sekretariát.

B. Shromáždění se skládá z delegátů a předsedá mu předseda úřadu. Předsedou úřadu bude delegát francouzské vlády.

C. Sekretariát bude pod vedením generálního sekretáře, který bude míti ku pomoci dva náměstky. Generální sekretář a jeho dva náměstci budou jmenováni vládami Francie, Spojených států amerických a Spojeného království. Sekretariát má mezinárodní povahu. Jedná za úřad a nikoliv za jednotlivé signatární vlády.

Článek 4.
Funkce sekretariátu.

Sekretariát bude míti tyto funkce:

A. Sestavovati programy pro přidělování německých reparací a předkládati je shromáždění.

B. Vésti podrobné přehledy o majetku, který jest určen k německým reparacím, a majetku rozděleném z tohoto titulu.

C. Sestavovati rozpočet úřadu a předkládati jej shromáždění.

D. Plniti jiné správní funkce, jakých bude zapotřebí.

Článek 5.
Funkce shromáždění.

S výhradou ustanovení článku 4 a 7, části II této dohody bude shromáždění přidělovati německé reparace signatárním vládám podle ustanovení této dohody a jakýchkoliv jiných dohod, které budou čas od času platiti mezi signatárními vládami. Bude též schvalovati rozpočet úřadu a plniti všechny jiné funkce, jež jsou v souhlasu s ustanoveními této dohody.

Článek 6.
Hlasování ve shromáždění.

Pokud není jinak stanoveno v této dohodě, má každý delegát jeden hlas. Shromáždění se usnáší většinou odevzdaných hlasů.

Článek 7.
Odvolání z usnesení shromáždění.

A. Nevyhoví-li shromáždění žádosti některého delegáta, aby jeho vládě byl přidělen jistý statek, dá shromáždění tuto otázku rozhodnouti arbitráži, jestliže delegát o to požádá ve lhůtě, kterou shromáždění určí. Odevzdání arbitráži bude míti za následek odklad účinku rozhodnutí shromáždění o takovém statku.

B. Delegáti vlád, které si činí nárok na statek, odkázaný arbitráži podle odstavce A shora, zvolí rozhodčího z řad ostatních delegátů. Nedojde-li k dohodě o volbě rozhodčího, převezme delegát Spojených států amerických funkci rozhodčího nebo určí za rozhodčího jiného delegáta z těch, jejichž vlády nežádají statek, o nějž jde. Je-li vláda Spojených států amerických jednou z vlád, které žádají statek, o nějž jde, jmenuje předseda úřadu rozhodčím delegáta, jehož vláda statek nežádá.

Článek 8.
Pravomoc rozhodčího.

Byla-li otázka přídělu některého statku odevzdána podle článku 7 části II této dohody arbitráži, má rozhodčí právo přiděliti příslušný statek s konečnou platností jedné z vlád, které jej žádají. Uzná-li to za vhodné, může rozhodčí odevzdati statek, o nějž jde, sekretariátu zpět k dalšímu zkoumání. Může také, uzná-li to za vhodné, požádati sekretariát, aby znovu předložil otázku přídělu statku shromáždění k rozhodnutí.

Článek 9.
Výdaje.

A. Každá vláda hradí sama platy a výdaje svých delegátů, jakož i jejich personálu.

B. Společné výdaje úřadu jsou placeny z prostředků úřadu. Během prvních dvou let od zřízení úřadu poskytuje každá signatární vláda tyto prostředky podle svých procentuálních podílů v kategorii B a poté podle svých procentuálních podílů v kategorii A.

C. Každá signatární vláda zaplatí svůj podíl na rozpočtu úřadu na každé rozpočtové období (jak bude určeno shromážděním) na začátku tohoto období, s tím, že při podepsání této dohody zaplatí každá vláda částku rovnající se nejméně jejímu procentuálnímu podílu v kategorii B z částky 50.000 liber šterlinků a že do tří následujících měsíců zaplatí zbytek svého podílu na rozpočtu úřadu na rozpočtové období, během kterého podepíše tuto dohodu.

D. Signatární vlády zaplatí všechny své příspěvky v belgických francích nebo v takové jiné měně neb měnách, jaké úřad určí.

Článek 10.
Hlasování o rozpočtu.

Při jednání o rozpočtu úřadu na kterékoliv rozpočtové období bude počet hlasů každého delegáta ve shromáždění úměrný podílu, jejž má jeho vláda platiti na rozpočet na toto období.

Článek 11.
Jednací řeči.

Úředními jazyky úřadu bude jazyk anglický a francouzský.

Článek 12.
Kanceláře úřadu.

Sídlo úřadu bude v Bruselu. Úřad zřídí styčné úřadovny v takových jiných místech, která určí shromáždění po obdržení nutného souhlasu.

Článek 13.
Vystoupení.

Kterákoliv signatární vláda, jiná než vláda odpovědná za kontrolu části německého území, může vystoupiti z úřadu po předchozím písemném oznámení sekretariátu.

Článek 14.
Změny a rozpuštění.

Tato II. část dohody může býti změněna nebo úřad může býti zrušen usnesením přijatým většinou delegátů hlasujících ve shromáždění za podmínky, že delegáti tvořící většinu zastupují vlády, jejichž podíly činí dohromady aspoň 80 % úhrnu procentuálních podílů kategorie A.

Článek 15
Právní způsobilost, svobody a výsady.

Úřad bude požívati na území každé signatární vlády takové právní způsobilosti a takových výsad, svobod a výhod, jakých bude potřebovati pro výkon svých funkcí a pro splnění svého úkolu. Zástupci signatárních vlád a úředníci úřadu budou požívati takových výsad a svobod, jakých budou potřebovati pro výkon svých funkcí v souvislosti s úřadem.

ČÁST III.

Restituce měnového zlata.

Jediný článek.

A. Z veškerého měnového zlata nalezeného v Německu spojeneckými vojsky a zlata zmíněného v odstavci G. níže (čítajíc v to zlaté mince s výjimkou mincí numismatické nebo historické ceny, které budou přímo vráceny, bude-li je možno identifikovati, bude utvořena společná podstata pro rozdělení jako navrácený majetek mezi státy, které se budou podíleti na této podstatě v poměru svých příslušných ztrát zlata, jež utrpěly uloupením nebo bezprávným odvlečením do Německa.

B. Bez újmy nároků na reparace za nevrácené zlato každý ze států majících účast na této podstatě přijme část měnového zlata, již takto dostane, jako úplné uspokojení všech svých nároků na vrácení měnového zlata vůči Německu.

C. Úměrná část zlata bude přidělena každému zúčastněnému státu, který přistoupí k této dohodě o navrácení měnového zlata a který může prokázati, že určitá část měnového zlata, která byla jeho vlastnictvím, byla uloupena Německem nebo kdykoliv po 12. březnu 1938 bezprávně odvlečena na německé území.

D. Otázka případné účasti států, které nejsou zastoupeny na konferenci (jiných než Německo, avšak čítajíc v to Rakousko a Italii) na výše uvedeném rozdělení bude vyhrazena pozdějšímu rozhodnutí a část odpovídající úhrnu podílů, které by tyto země dostaly, kdyby případně byly připuštěny k účastenství, bude dána stranou a bude s ní naloženo později tak, jak o tom rozhodnou příslušné spojenecké vlády.

E. Jednotlivé země, které se účastní na rozdělení podstaty, dají vládám Spojených států amerických, Francie a Spojeného království, jakožto příslušným okupačním mocnostem, podrobné

a prověřitelné údaje o ztrátách zlata, které utrpěly tím, že je Německo uloupilo, nebo že bylo odvlečeno do Německa.

F. Vlády Spojených států amerických, Francie a Spojeného království učiní ve svých pásmech, jež nyní mají v Německu obsazeny, všechna vhodná opatření ku provedení tohoto rozdělení podle předcházejících ustanovení.

G. Veškeré měnové zlato, jehož bude lze znovu nabýti z některé třetí země, do níž bylo dopraveno z Německa, bude rozděleno podle tohoto ujednání o vrácení měnového zlata.

ČÁST IV.

Nabytí účinnosti a podpisy.

Článek 1.
Nabytí účinnosti.

Tato dohoda bude moci býti podepsána každou vládou zastoupenou na pařížské reparační konferenci. Jakmile bude podepsána vládami majícími dohromady nárok aspoň na osmdesát procent úhrnu podílů v kategorii A německých reparací, nabude účinnosti mezi těmito signatárními vládami. Dohoda bude potom účinnou mezi těmito vládami a mezi vládami, které ji podepíší dodatečně.

Článek 2.
Podpisy.

O podpisu každé smluvní vlády bude se míti za to, že účinnost této dohody se vztahuje též na kolonie a zámořská území takové vlády a na území pod její ochranou neb její suzerenitou, nebo na území, nad nimiž nyní vykonává mandát.

Tomu na svědomí podepsaní řádně zmocnění svými příslušnými vládami podepsali v Paříži tuto dohodu v jazyku anglickém a francouzském, jejíž oba texty jsou stejně autentické, v jediném prvopise, který bude uložen v archivu vlády Francouzské republiky, jež odevzdá ověřený opis prvopisu každé ze signatárních vlád.

14. března 1946 Za Albanii
KAHREMAN YLLI.

14. ledna 1946 Za Spojené státy americké
JEFFERSON CAFFERY.

25. února 1946 Za Australii
W. R. HODGSON.

14. ledna 1946 Za Belgii
GUILLAUME.

30. ledna 1946 Za Kanadu
GEORGE P. VANIER.

20. února 1946 Za Dánsko
J. C. W. KRUSE.

8. března 1946 Za Egypt
FAHKRY-PACHA.

14. ledna 1946 Za Francii
BIDAULT.

14. ledna 1946 Za Spojené království Velké Britannie
a Severního Irska
DUFF COOPER.

24. ledna 1946 Za Řecko
P. A. ARGYROPOULO.

25. února 1946 Za Indii
P. CHAUDHURI.

Tyto podpisy jsou připojeny v dohodě se zástupcem Jeho Britského Veličenstva pověřeného výkonem funkcí Koruny v jejích stycích s Indickými státy.

14. ledna 1946 Za Lucembursko
A. FUNCK.

6. února 1946 Za Norsko
LUDWIG AUBERT.

20. února 1946 Za Nový Zéland
W. CLINKARD.

14. ledna 1946 Za Nizozemsko
E. STAR-BUSMANN.

27. února 1946 Za Československo
JINDŘICH NOSEK.

28. února 1946 Za Jihoafrickou Unii
DUFF COOPER.

4. února 1946 Za Jugoslavii
MARKO RISTIC.

Ověřený opis shodující se s jediným prvopisem v jazyku anglickém a francouzském, uloženým v archivu Francouzské republiky.

Zplnomocněný ministr.
Přednosta protokolu.
JAQUES DUMAINE.

SCHVALUJI DOHODU O REPARACÍCH OD NĚMECKA, O ZALOŽENÍ MEZISPOJENECKÉHO REPARAČNÍHO ÚŘADU A O VRÁCENÍ MĚNOVÉHO ZLATA, KTERÁ BYLA SJEDNÁ NA NA REPARAČNÍ KONFERENCI V PAŘÍŽI DNE 21. PROSINCE 1945 A SE KTREOU PROJEVILO PROZATÍMNÍ NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ SOUHLAS DNE 30. LEDNA 1946.

NA HRADE PRAŽSKÉM DNE 17. KVĚTNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO ČTYŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

J. MASARYK v. r.

Vyhlašuje se s tím, že dohoda ve smyslu části IV, čl. 1, věty 2 dohody nabyla účinnosti dnem 24. ledna 1946; do tohoto dne dohoda byla podepsána Spojenými státy americkými, Belgií, Francií, Spojeným královstvím Velké Britannie a Severního Irska, Lucemburskem, Nizozemskem a Řeckem, jichž nároky činí dohromady 81,45 % podílu v kategorii A německých reparací. Československo podepsalo dohodu dne 27. února 1946.

Masaryk v. r.

United States of America, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Union of Soviet Socialist Republics, are or may be declared to be available as reparation from Germany (hereinafter referred to as German reparation), in order to establish an Inter-Allied Reparation Agency, and to settle an equitable procedure for the restitution of monetary gold,

have agreed as follows:

PART I.

German reparation.

Article 1.

Shares in Reparation.

A. German reparation (exclusive of the funds to be allocated under Article 8 of Part I of this Agreement), shall be divided into the following categories:

Category A, which shall include all forms of German reparation except those included in Categorry B;

Category B, which shall include industrial and other capital equipment removed from Germany, and merchant ships and inland water transport.

B. Each Signatory Government shall be entitled to the percentage share of the total value of Category A and the percentage share of the total value of Category B set out for that Government in the Table of Shares set forth below:

Netherlands	3.50	3.80
Czechoslovakia	3.00	4.30
Union of South Africa (1)	.70	.10
Yougoslavia	6.60	9.60
Total . . .	**100.00**	**100.00**

(1) The Government of the Union of South Africa has undertaken to waive its claims as to extent necessary to reduce its percentage share of category B to the figure of 0,1 per cent but is entitled, in disposing of German enemy assets within its jurisdiction, to charge the net value of such assets against its percentage share of category A and a percentage share under category B of 1,0 per cent.

C. Subject to the provisions of paragraph D below, each Signatory Government shall be entitled to receive its share of merchant ships determined in accordance with Article 5 of Part I of this Agreement, provided that its receipts of merchant ships do not exceed in value its share in Category B as a whole.

Subject to the provisions of paragraph D below, each Signatory Government shall also be entitled to its Category A percentage share in German assets in countries which remained neutral in the war against Germany.

The distribution among the Signatory Governments of forms of German reparation other than merchant ships, inland water transport and German assets in countries which remained neutral in the war against Germany

to German enemy assets within its own jurisdiction, any Signatory Government shall be permitted to charge any excess of such assets over its Category A percentage share of total German enemy assets within the jurisdiction of the Signatory Governments either to its receipts in Category A or to its receipts in Category B or in part to each Category.

F. The Inter-Allied Reparation Agency, to be established in accordance with Part II of this Agreement, shall charge the reparation account of each Signatory Government for the German assets within that Government's jurisdiction over a period of five years. The charges at the date of the entry into force of this Agreement shall be not less than 20 per cent of the net value of such assets (as defined in Article 6 of Part I of this Agreement) as then estimated, at the beginning of the second year thereafter not less than 25 per cent of the balance as then estimated, at the beginning of the third year not less than 33, ⅓ per cent of the balance as then estimated, at the beginning of the fourth year not less than 50 per cent of the balance as then estimated, at the beginning of the fifth year not less than 90 per cent of the balance as then estimated, and at the end of the fifth year the entire remainder of the total amount actually realized.

G. The following exceptions to paragraphs D and E above shall apply in the case of a Sig-

natory Government as a whole shall be charged first to the additional share in Category B to which that Government would be entitled if its share in Category B were determined by applying its Category A percentage to the forms of German reparation in Category B.

H. If any Signatory Government renounces its shares or part of its shares in German reparation as set out in the above Table of Shares, or if it withdraws from the Inter-Allied Reparation Agency at a time when all or part of its shares in German reparation remain unsatisfied, the shares or part thereof thus renounced or remaining shall be distributed rateably among the other Signatory Governments.

Article 2.

Settlement of Claims against Germany.

A. The Signatory Governments agree among themselves that their respective shares of reparation, as determined by the present Agreement, shall be regarded by each of them as covering all its claims and those of its nationals against the former German Government and its Agencies, of a governmental or private nature, arising out of the war (which are not otherwise provided for), including costs of German occupation, credits acquired during occupation on clearing accounts and claims against the Reichskreditkassen.

Agreement shall not be considered as affecting:

(i) the obligation of the appropriate authorities in Germany to secure at a future date the discharge of claims against Germany and German nationals arising out of contracts and other obligations entered into, and riths acquired, before the existence of a state of war between Germany and the Signatory Government concerned or before the occupation of its territory by Germany, whichever was earlier;

(ii) the claims of Social Insurance Agencies of the Signatory Governments or the claims of their nationals against the Social Insurance Agencies of the former German Government; and

(iii) banknotes of the Reichsbank and the Rentenbank, it being understood that their realization shall not have the result of reducing improperly the amount of reparation and shall not be effected without the approval of the Control Council for Germany.

D. Notwithstanding the provisions of paragraph A of this Article, the Signatory Governments agree that, so far as they are concerned, the Czechoslovak Government will be entitled to draw upon the Giro account of the National Bank of Czechoslovakia at the Reichsbank, should such action be decided upon by the Czechoslovak Government and approved by the Control Council for Germany, in connection with the movement from Czechoslovakia to Germany of former Czechoslovak nationals.

cation of Industrial and other Capital Equipment.

A. No Signatory Government shall request the allocation to it as reparation of any industrial or other capital equipment removed from Germany except for use in its own territory or for use by its own nationals outside its own territory.

B. In submitting requests to the Inter-Allied Reparation Agency, the Signatory Governments should endeavour to submit comprehensive programs of requests for related groups of items, rather than requests for isolated items or small groups of items. It is recognized that the work of the Secretariat of the Agency will be more effective, the more comprehensive the programs which Signatory Governments submit to it.

C. In the allocation by the Inter-Allied Reparation Agency of items declared available for reparation (other than merchant ships, inland water transport and German assets in countries which remained neutral in the war against Germany), the following general principles shall serve as guides:

(i) Any item or related group of items in which a claimant country has a substantial prewar financial interest shall be allocated to that country if it so desires. Where two or more claimants have such substantial interests in a particular item or group of items, the criteria stated below shall guide the allocation:

c) The relation of the item or items to the general pattern of the claimant country's prewar economic life and to programs for its postwar economic adjustment or development;

d) The requirements of countries whose reparation shares are small but which are in need of certain specific items or categories of items.

(iii) In making allocations a reasonable balance shall be maintained among the rates at which the reparation shares of the several claimant Governments are satified, subject to such temporary exceptions as are justified by the considerations under paragraph (ii) a) above.

Article 5.

General Principles for the Allocation of Merchant Ships and Inland Water Transport.

A. (i) German merchant ships available for distribution as reparation among the Signatory Governments shall be distributed among them in proportion to the respective over-all losses of merchant shipping, on a gross tonnage basis, of the Signatory Governments and their nationals through acts of war. It is recognized that transfers of merchant ships by the United Kingdom and United States Governments to other Governments are subject to such final approvals by the legislatures of the United Kingdom and United States of America as may be required.

be dealt with by a special committee appointed by the Assembly of the Inter-Allied Reparation Agency in the event that inland water transport becomes available at a future time as reparation for the Signatory Governments.

The valuation of inland water transport will be made on the basis adopted for the valuation of merchant ships or on an equitable basis in relation to that adopted for merchant ships.

Article 6.

German External Assets.

A. Each Signatory Government shall, under such procedures as it may choose, hold or dispose of German enemy assets within its jurisdiction in manners designed to preclude their return to German ownership or control and shall charge against its reparation share such assets (net of accrued taxes, liens, expenses of administration, other in rem charges against specific items and legitimate contract claims against the German former owners of such assets).

B. The Signatory Governments shall give to the Inter-Allied Reparation Agency all information for which it asks as to the value of such assets and the amounts realized from time to time by their liquidation.

C. German assets in those countries which remained neutral in the war against Germany shall be removed from German ownership or control and liquidated or disposed of in accordance with the authority of France, the

judges any questions which may arise as regards assets which were not the property of a national of the country concerned at the time of the latter's occupation or annexation by Germany or of its entry into war.

E. The German enemy assets to be charged against reparation shares shall include assets which are in reality German enemy assets, despite the fact that the nominal owner of such assets is not a German enemy.

Each Signatory Government shall enact legislation or take other appropriate steps, if it has not already done so, to render null and void all transfers made, after the occupation of its territory or its entry into war, for the fraudulent purpose of cloaking German enemy interests, and thus saving them harmless from the effect of control measures regarding German enemy interests.

F. The Assembly of the Inter-Allied Reparation Agency shall set up a Committee of Experts in matters of enemy property custodianship in order to overcome practical difficulties of law and interpretation which may arise. The Committee should in particular guard against schemes which might result in effecting fictitious or other transactions designed to favour enemy interests, or to reduce improperly the amount of assets which might be allocated to reparation.

Article 7.

Captured Supplies.

The value of supplies and other materials susceptible of civilian use captured from the German Armed Forces in areas outside Ger-

Share to Nonrepatriable Victims of German action.

In recognition of the fact that large numbers of persons have suffered heavily at the hands of the Nazis and now stand in dire need of aid to promote their rehabilitation but will be unable to claim the assistance of any Government receiving reparation from Germany, the Governments of the United States of America, France, the United Kingdom, Czechoslovakia and Yougoslavia, in consultation with the Inter-Governmental Committee on Refugees, shall as soon as possible work out in common agreement a plan on the following general lines:

A. A share of reparation consisting of all nonmonetary gold found by the Allied Armed Forces in Germany and in addition a sum not exceeding 25 million dollars shall be allocated for the rehabilitation and resettlement of nonrepatriable victims of German action.

B. The sum of 25 million dollars shall be met from a portion of the proceeds of German assets in neutral countries which are available for reparation.

C. Governments of neutral countries shall be requested to make available for this purpose (in addition to the sum of 5 million dollars) assets in such countries of victims of Nazi action who have since died and left no heirs.

D. The persons eligible for aid under the plan in question shall be restricted to true victims of Nazi persecution and to their immediate families and dependents, in the following classes:

whose loyalty to the United Nations is or was doubtful, aid shall be restricted to nationals or former nationals of previously occupied countries who were victims of German concentration camps or of concentration camps established by regimes under Nazi influence but not including persons who hawe been confined only in prisoners of war camps.

E. The sums made available under paragraphs A and B above shall be administered by the Inter-Governmental Committee on Refugees or by a United Nations Agency to which appropriate functions of the Inter-Governmental Committee may in the future be transferred. The sums made available under paragraph C above shall be administered for the general purposes referred to in this Article under a program of administration to be formulated by the five Governments named above.

F. The non-monetary gold found in Germany shall be place dat the disposal of the Inter-Governmental Committee on Refugees as soon as a plan has been worked out as provided above.

G. The Inter-Governmental Committee on Refugees shall have power to carry out the purposes of the fund through appropriate public and private field organizations.

H. The fund shall be used, not for the compensation of individual victims, but to further the rehabilitation or resettlement of persons in the eligible classes.

appoint a Delegate to the Agency and shall also be entitled to appoint an Alternate who, in the absence of the Delegate, shall be entitled to exercice all the functions and rights of the Delegate.

Article 2.

Functions of the Agency.

A. The Agency shall allocate German reparation among the Signatory Governments in accordance with the provisions of this Agreement and of any other agreements from time to time in force among the Signatory Governments. For this purpose, the Agency shall be the medium through which the Signatory Governments receive information concerning and express their wishes in regard to, items available as reparation.

B. The Agency shall deal with all questions relating to the restitution to a Signatory Government of property situated in one of the Western Zones of Germany which may be referred to it by the Commander of that Zone (acting on behalf of his Government), in agreement with the claimant Signatory Government or Governments, without prejudice, however, to the settlement of such questions by the Signatory Governments concerned either by agreement or arbitration.

Article 3.

Internal Organisation of the Agency.

A. The organs of the Agency shall be the Assembly and the Secretariat.

Functions of the Secretariat.

The Secretariat shall have the following functions:

A. To prepare and submit to the Assembly programs for the allocation of German reparation;

B. To maintain detailed accounts of assets available for, and of assets distributed as, German reparation;

C. To prepare and submit to the Assembly the budget of the Agency;

D. To perform such other administrative functions as may be required.

Article 5.

Functions of the Assembly.

Subject to the provisions of Articles 4 and 7 of Part II of this Agreement, the Assembly shall allocate German reparation among the Signatory Governments in conformity with the provisions of this Agreement and of any other agreements from time to time in force among the Signatory Governments. It shall also approve the budget of the Agency and shall perform such other functions as are consistent with the provisions of this Agreement.

Article 6.

Voting in the Assembly.

Except as otherwise provided in this Agreement, each Delegate shall have on vote. Decisions in the Assembly shall be taken by a majority of the votes cast.

Arbitrator another Delegate from among the Delegates whose Governments are not claiming the item. If the United States Government is one of the claimant Governments, the President of the Agency shall appoint as Arbitrator a Delegate whose Government is not a claimant Government.

Article 8.

Powers of the Arbitrator.

When the question of the allocation of any item is referred to arbitration under Article 7 of Part II of this Agreement, the Arbitrator shall have authority to make final allocation of the item among the claimant Governments. The Arbitrator may, at his discretion, refer the item to the Secretariat for further study. He may also, at his discretion, require the Secretariat to resubmit the item to the Assembly.

Article 9.

Expenses.

A. The salaries and expenses of the Delegates and of their staffs shall be paid by their own Governments.

B. The common expenses of the Agency shall be met from the funds of the Agency. For the first two years from the date of the establishment of the Agency, these funds shall be contributed in proportion to the percentage shares of the Signatory Governments in Category B and thereafter in proportion to their percentage in Category A.

Voting of the Budget.

In considering the budget of the Agency for any budgetary period, the vote of each Delegate in the Assembly shall be proportional to the share of the budget for that period payable by his Government.

Article 11.

Official Languages.

The official languages of the Agency shall be English and French.

Article 12.

Offices of the Agency.

The seat of the Agency shall be in Brussels. The Agency shall maintain liaison offices in such other places as the Assembly, after obtaining the necessary consents, may decide.

Article 13.

Withdrawal.

Any Signatory Government, other than a Government which is responsible for the control of a part of German territory, may withdraw from the Agency after written notice to the Secretariat.

Article 14.

Amendments and Termination.

This Part II of the Agreement can be amended or the Agency terminated by a decision in the Assembly of the majority of the Delegates voting, provided that the Delegates forming the majority represent Governments whose shares constitute collectively not less than 80 per cent of the aggregate of the percentage shares in Category A.

Restitution of monetary gold.

Single Article.

A. All the monetary gold found in Germany by the Allied Forces and that referred to in paragraph G below (including gold coins, except those of numismatic or historical value, which shall be restored directly if identifiable) shall be pooled for distribution as restitution among the countries participating in the pool in proportion to their respective losses of gold through looting or by wrongful removal to Germany.

B. Without prejudice to claims by way of reparation for unrestored gold, the portion of monetary gold thus accruing to each country participating in the pool shall be accepted by that country in full satisfaction of all claims against Germany for restitution of monetary gold.

C. A proportional share of the gold shall be allocated to each country concerned which adheres to this arrangement for the restitution of monetary gold and which can establish that a definite amount of monetary gold belonging to it was looted by Germany or, at any time after March 12th, 1938, was wrongfully removed into German territory.

D. The question of the eventual participation of countries not represented at the Conference (other than Germany but including Austria and Italy) in the above mentioned distribution shall be reserved, and the equivalent of the total shares which these coun-

implement distribution in accordance with the foregoing provisions.

G. Any monetary gold which may be recovered from a third country to which it was transferred from Germany shall be distributed in accordance with this arrangement for the restitution of monetary gold.

PART IV.

Entry into force and signature.

Article 1.

Entry into force.

This Agreement shall be open for signature on behalf of any Government represented at the Paris Conference on Reparation.

As soon as it has been signed on behalf of Governments collectively entitled to not less than 80 p. 100 of the aggregate of shares in Category A of German reparation, it shall come into force among such Signatory Governments.

The Agreement shall thereafter be in force among such Governments and those Governments on whose behalf it is subsequently signed.

Article 2.

Signature.

The signature of each contracting Government shall be deemed to mean that the effect of the present Agreement extends to the colonies and overseas territories of such Government, and to territories under its protection or suzerainety or over which it at present exercises a mandate.

14 janvier 1946

Pour les Etats-Unis d'Amérique,
For the United States of America,

Signé:

JEFFERSON CAFFERY.

25 février 1946

Pour l'Australie,
For Australia,

Signé:

W. R. HODGSON.

14 janvier 1946

Pour la Belgique,
For Belgium,

Signé:

GUILLAUME.

30 janvier 1946

Pour le Canada,
For Canada,

Signé:

GEORGE P. VANIER.

20 février 1946

Pour le Danemark,
For Denmark,

Signé:

J. C. W. KRUSE.

8 mars 1946

Pour l'Egypte,
For Egypt,

Signé:

FAHKRY-PACHA.

For Greece,

Signé:

P. A. ARGYROPOULO.

25 février 1946 — Pour l'Inde, For India,

Signé:

P. CHAUDHURI.

These signatures are appended in agreement with His Britannic Majesty's representative for the exercise of the functions of the Crown in its relation with the Indian States.

14 janvier 1946 — Pour le Luxembourg, For Luxemburg,

Signé:

A. FUNCK.

6 février 1946 — Pour la Norvège, For Norway,

Signé:

LUDWIG AUBERT.

20 février 1946 — Pour la Nouvelle-Zélande, For New-Zealand,

Signé:

W. CLINKARD.

14 janvier 1946 — Pour les Pays-Bas, For the Netherlands,

Signé:

E. STAR-BUSMANN.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues anglaise et française, déposé dans les archives de la République française.

Le Ministre Plénipotentiaire,
Chef du Service du Protocole,

JAQUES DUMAINE.

1er août 1945, entre les Gouvernements des États-Unis d'Amérique, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, et de l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques, sont ou seront déclarés disponibles au titre des réparations à recevoir de l'Allemagne (ci-après dénommées „réparations allemandes"), en vue de créer une Agence Interalliée des Réparations et en vue d'établir une procédure équitable pour la restitution de l'or monétaire,

sont convenus de ce qui suit:

PARTIE I.

Réparations allemandes.

Article Premier.

Quotes-parts de réparations.

A. Les réparations allemandes (à l'exception des fonds qui doivent être alloués aux termes de l'article 8 de la Partie I du présent Accord) sont divisées en catégories de la façon suivante:

Catégorie A, comprenant toutes les formes de réparations allemandes à l'exception de celles comprises dans la catégorie B;

Catégorie B, coprenant tout l'outillage industriel et autres biens d'équipement en capital enlevés d'Allemagne, ainsi que les navires marchands et les bateaux de navigation intérieure.

B. Chaque Gouvernement signataire a droit, sur la valeur totale des biens de la catégorie A, ainsi que sur la valeur totale des biens de la catégorie B, aux pourcentages indiqués pour chacune de ces catégories dans les colonnes correspondantes du tableau ci-après:

Tchécoslovaquie	3,00	4,30
Union de l'Afrique du Sud(1)	0.70	0.10
Yougoslavie	6,60	9,60
Total . . .	**100,00**	**100,00**

(1) Le Gouvernement de l'Afrique du Sud s'est engagé à renoncer à ses droits dans la mesure qui sera nécessaire pour ramener sa quote-part dans la catégorie B à 0,1 p. 100 mais ce Gouvernement aura le droit, lorsqu'il disposera des avoirs allemands de caractère ennemi se trouvant dans les territoires soumis à sa juridiction, d'imputer le montant de la valeur nette de ces avoirs sur sa quote-part dans la catégorie A et sur une quote-part de 1 p. 100 dans la catégorie B.

C. Sous réserve des dispositions du paragraphe D ci-dessous, chaque Gouvernement signataire a le droit de recevoir, sur l'ensemble des navires marchands, une part déterminée conformément aux dispositions de l'article 6 de la Partie I du présent Accord, à condition que la valeur des navires marchands qui lui sont attribués n'excède pas la valeur de la quote-part à laquelle il a droit dans l'ensemble des biens de la catégorie B.

Sous réserve des dispositions du paragraphe D ci-dessous, chaque Gouvernement signataire a également le droit de recevoir une part, correspondant à ses droits dans l'ensemble des biens de la catégorie A, des avoirs allemands situés dans les pays qui sont demeurés neutres dans la guerre contre l'Allemagne.

La répartition entre les Gouvernements signataires des bien disponibles au titre des réparations allemandes, autres que les navires marchands, les bateaux de navigation intérieure et les avoirs allemands situés dans les

sa quote-part dans l'ensemble des biens de l'autre catégorie; toutefois, en ce qui concerne les avoirs allemands de caractère ennemi soumis à la juridiction d'un Gouvernement signataire, ce Gouvernement a le droit d'imputer, soit sur les biens à recevoir de la catégorie A, soit sur les biens à recevoir de la catégorie B, soit pour partie sur les biens de l'une et l'autre catégories, l'excès de tels avoirs sur sa quote-part de l'ensemble des avoirs allemands de caractère ennemi soumis à la juridiction des Gouvernements signataires, telle qu'elle est fixée pour l'ensemble des biens de la catégorie A.

F. L'Agence Interalliée des Réparations, qui doit être instituée conformément à la Partie II du présent Accord, débitera le compte réparations de chacun des Gouvernements signataires des avoirs allemands soumis à sa juridiction, en répartissant les débits sur une période de cinq ans. Les débits portés en compte à la date de l'entrée en vigueur du présent Accord ne doivent pas être inférieurs à 20 p. 100 de la valeur nette de ces avoirs (définie à l'article 6 de la Partie I du présent Accord), selon l'estimation qui en sera faite à cette date; au début de la deuxième année, ils ne devront pas être inférieurs à 33⅓ p. 100 du solde, selon l'estimation qui en sera faite à cette date; au début de la quatrième année, ils ne devront pas être inférieurs à 50 p. 100 du solde, selon l'estimation qui en sera faite à cette date; au début de la cinquième année, ils ne devront pas être inférieurs à 90 p. 100 du solde, selon l'estimation qui en sera faite à cette date, à la fin de la cinquième année, ils seront égaux au solde du montant total effectivement réalisé.

G. Les dérogations suivantes aux dispositions des paragraphes D et E ci-dessus sont

à la juridiction des Gouvernements signataires, telle qu'elle résulte du pourcentage qui lui est attribué dans l'ensemble des biens de la catégorie A, la différence sera imputée en premier lieu sur la fraction additionnelle du pourcentage auquel ce Gouvernement aurait droit dans l'ensemble des biens de la catégorie B, si l'on appliquait le pourcentage auquel il a droit dans l'ensemble des biens de la catégorie A aux formes de réparations prévues dans la catégorie B.

H. Si un Gouvernement signataire renonce à la totalité ou à une fraction de ses droits dans l'ensemble des réparations allemandes, tels qu'ils sont indiqués au Tableau des parts ci-dessus, ou si ledit Gouvernement se retire de l'Agence Interalliée des Réparations à une époque où tout ou partie de ses droits dans les réparations allemandes n'ont pas été couverts, la part ou fraction de part à laquelle il renonce, ou qui lui reste due au moment de son retrait, sera répartie entre les autres Gouvernements signataires au prorata de leurs propres pourcentages.

Article 2.

Règlement des créances sur l'Allemagne.

A. Les Gouvernements signataires conviennent entre eux que leurs quotes-parts respectives de réparations, telles qu'elles sont fixées par le présent Accord, doivent être considérées par chacun d'eux comme couvrant toutes ses créances et celles de ses ressortissants sur l'ancien Gouvernement allemand et les Agences gouvernementales allemandes, créances qui ne font pas expressément l'objet d'autres dispositions, créances de caractère public ou privé, issues de la guerre, y compris le coût de l'occupation allemande, les avoirs en compte de clearing acquis pendant l'occupation et les créances sur les Reichskreditkassen.

considéré comme n'affectant pas:

(i) L'obligation qui incombe aux Autorités allemandes compétentes d'assurer ultérieurement le payement des dettes de l'Allemagne et de ses ressortissants, résultant de contrats et autres obligations qui étaient en vigueur, ainsi que de droits qui étaient acquis, avant que l'état de guerre existât entre l'Allemagne et le Gouvernement signataire intéressé ou avant l'occupation par l'Allemagne du pays intéressé, selon que l'un on l'autre événement est survenu le plus tôt;

(ii) Les créances d'institutions d'Assurances sociales des Gouvernements signataires ou de leurs ressortissants sur les institutions d'assurances sociales de l'ancien Gouvernement allemand;

(iii) Les billets de banque de la Reichsbank et de la Rentenbank, étant entendu que leur réalisation ne peut avoir pour conséquence de diminuer indûment la masse des réparations et ne pourra s'effectuer qu'avec l'accord du Conseil de Contrôle en Allemagne.

D. Nonobstant les dispositions du paragraphe A du présent article, les Gouvernements signataires conviennent, pour autant que la question les concerne, que le Gouvernement tchécoslovaque sera habilité à tirer sur le compte Giro de la Banque nationale de Tchécoslovaquie à la Reichsbank, dans le cas où telle mesure serait décidée par le Gouvernement tchécoslovaque et approuvée par le Conseil de Contrôle en Allemagne, en rapport avec le mouvement de Tchécoslovaquie vers l'Allemagne d'anciens ressortissants tchécoslovaques.

partition de l'outillage industriel ou d'autres biens d'équipement en capital.

A. Aucun Gouvernement signataire ne devra demander l'attribution, dans sa part de réparations, d'outillage industriel ou d'autres biens d'équipement en capital enlevés d'Allemagne si ce n'est aux fins d'utilisation sur son propre territoire, ou, en dehors de son territoire, par ses propres nationaux.

B. En soumettant leurs demandes à l'Agence Interalliée des Réparations, les Gouvernements signataires s'efforceront de présenter des programmes d'ensemble comprenant des groupes de biens connexes plutôt que des demandes visant des biens isolés ou de petits groupes de biens. Il est reconnu que l'activité du Secrétariat de l'Agence sera d'autant plus efficace que les programmes qui lui présenteront les Gouvernements signataires auront davantage le caractère de programmes d'ensemble.

C. Pour l'attribution des biens déclarés disponibles pour les réparations, autres que les navires marchands, les bateaux de navigation intérieure et les avoirs allemands dans les pays qui sont demeurés neutres au cours de la guerre contre l'Allemagne, l'Agence Interalliée des Réparations s'inspirera des principes généraux suivants:

(i) Tout bien ou groupe de biens connexes, dans lesquels un pays demandeur possède des intérêts financiers substantiels antérieurs à la guerre, doit être attribué à ce pays, s'il le désire. Dans le cas où deux ou plusieurs pays possèdent des intérêts substantiels de cette nature, dans un bien ou un groupe de biens définis, l'attribution doit se faire en tenant compte des critères énoncés ci-après:

c) Le rôle du bien ou des biens dont il s'agit dans le cadre général de l'économie d'avant-guerre du pays demandeur et dans les programmes établis en vue de l'ajustement et du développement de son économie d'après-guerre;

d) Les demandes des pays dont les quotes-parts de réparations sont faibles, mais qui ont besoin de certains biens ou catégories de biens nettement déterminés;

(iii) Les programmes d'attribution devront conserver un équilibre raisonable entre les différents ayants droit en ce qui concerne la fraction déjà satisfaite de leurs quotes-parts respectives, sous réserve des exceptions temporaires qui peuvent se justifier par les considérations du paragraphe (ii) (a) ci-dessus.

Article 5.

Principes généraux pour la répartition des navires marchands et des bateaux de navigation intérieure.

A. (i) Les navires de commerce allemands disponibles pour répartition au titre des réparations entre les Gouvernements signataires seront répartis entre ceux-ci au prorata des pertes globales respectives de navires marchands, calculées en prenant comme base le tonnage brut, que les Gouvernements signataires et leurs ressortissants ont subies par suite de faits de guerre. Il est reconnu que la cession de navires de commerce par les Gouvernements des États-Unis d'Amérique et du Royaume-Uni à d'autre Gouvernements est effective sous réserve de telle approbation définitive par les organes législatifs de ces deux pays qui pourrait être nécessaire.

bateaux sera confiée à un Comité spécial constitué par l'Assemblée de l'Agence Interalliée des Réparations dans les cas où des bateaux de navigation intérieure deviendraient disponibles ultérieurement au titre des réparations pour les Gouvernements signataires. L'évaluation de bateaux de navigation intérieure sera faite sur la base adoptée pour la marine marchande ou sur une base équitable en rapport avec elle.

Article 6.

Avoirs allemands à l'étranger.

A. Chacun des Gouvernements signataires, par les méthodes de son choix, retiendra les avoirs allemands ennemis se trouvant dans les territoires soumis à sa juridiction, ou en disposera, de telle manière qu'ils ne puissent redevenir propriété allemande ou retomber sous contrôle allemand, et imputera sur sa quote-part de réparations les avoirs dont il s'agit (nets d'impôts arriérés, privilèges et frais de gestion, et libres de toutes autres charges in rem grevant des éléments déterminés de ces avoirs ainsi que de tous droits contractuels légitimes à l'égard des anciens propriétaires allemands de ces avoirs).

B. Les Gouvernements signataires communiqueront à l'Agence Interalliée des Réparations toutes les informations que celle-ci demandera sur le montant de ces avoirs et sur les produits périodiquement réalisés par la liquidation desdits avoirs.

C. La propriété ou le contrôle des avoirs allemands se trouvant dans les pays restés neutres pendant la guerre contre l'Allemagne sera retiré à l'Allemagne. Ces avoirs seront liquidés ou il en sera disposé, conformément

tède ne préjuge aucune des questions qui pourraient se poser au sujet d'avoirs qui n'étaient pas la propriété d'un ressortissant du pays en question au moment de l'annexion ou de l'occupation de ce pays par l'Allemagne ou de son entrée en guerre.

Zb.

E. Les avoirs allemands de caractère ennemi à imputer sur les quotes-parts de réparations devront inclure les avoirs qui sont on réalité des avoirs allemands de caractère ennemi, même si le propriétaire apparent de tels avoirs n'est pas un Allemand de caractère ennemi.

Chaque Gouvernement signataire, si ce n'est déjà fait, devra promulguer des textes législatifs et prendre toutes autres mesures appropriées pour annuler tous les transferts effectués après l'occupation de son territoire ou son entrée en guerre, dans l'intention frauduleuse de dissimuler des intérêts allemands de caractère ennemi et de les soustraire aux effets des mesures de contrôle sur les intérêts allemands de caractère ennemi;

F. L'Assemblée de l'Agence Interalliée des Réparations constituera un Comité d'Experts en matière de séquestre de biens ennemis en vue de résoudre les difficultés pratiques de droit et d'interprétation qui pourraient surgir. Le Comité devra veiller notamment à éviter tout ce qui pourrait avoir pour résultat le maintien de transactions fictives ou autres, destinées soit à favoriser des intérêts ennemis, soit à diminuer indûment la masse des biens susceptible d'être affectée aux réparations.

Article 7.

Approvisionnements capturés.

La valeur des approvisionnements et autres matériels susceptibles de servir à des usages civils, prie aux forces armées allemandes hors

tions aux victimes non rapatriables de l'action allemande.

Étant donné qu'un grand nombre de personnes ont souffert cruellement du fait des nazis et ont actuellement un besoin impérieux d'être aidées pour leur « réhabilitation », mais ne peuvent demander l'assistance d'aucun Gouvernement recevant des réparations de l'Allemagne, les Gouvernements des États-Unis d'Amérique, de la France, du Royaume-Uni, de la Tchécoslovaquie et de la Yougoslavie, en consultation avec le Comité Intergouvernemental des Réfugiés, établiront d'urgence un plan, agréé d'un commun accord, et ce sur les bases générales suivantes:

A. Une part des réparations, constituée par l'ensemble de l'or non monétaire trouvé en Allemagne par les forces armées alliées et par une somme complémentaire n'excédant pas 25 millions de dollars, sera affectée à la « réhabilitation » et au réétablissement des victimes non repatriables de l'action allemande.

B. Cette somme de 25 millions de dollars sera prélevée sur le produit de la liquidation des avoirs allemands se trouvant dans les pays neutres et disponibles pour les réparations.

C. Les Gouvernements des pays neutres seront priés de rendre disponibles à cette fin (en sus de la somme de 25 millions de dollars), les avoirs dans les dits pays appartenant à des victimes d'actes des nazis qui sont mortes depuis sans laisser d'héritiers.

D. Seules seront susceptibles d'être admises à bénéficier de l'assistance prévue par le plan dont il s'agit les personnes — ainsi que leur famille et les personnes à leur charge — qui ont été réellement victimes des persécutions nazies et qui appartiennent aux catégories suivantes:

bénéfice les personnes dont la loyauté à l'égard des Nations Unies est, ou a été, douteuse, l'assistance ne sera accordée aux ressortissants ou anciens ressortissants des pays antérieurement occupés que s'ils ont été internés dans les camps de concentration nazis ou dans des camps de concentration institués par des régimes subissant l'influence nazie, non compris les personnes qui n'ont été internées que dans des camps de prisonniers de guerre.

Zb.

E. Les fonds rendus disponibles conformément aux paragraphes A et B ci-dessus seront gérés par le Comité Intergouvernemental des Réfugiés ou par un Organisme des Nations Unies auquel les fonctions que le Comité Intergouvernemental exerce dans ce domaine pourront être transférées dans l'avenir. Les fonds rendus disponibles aux termes du paragraphe C ci-dessus seront gérés pour les fins générales visées par le présent article, conformément à un programme de gestion qui sera établi par les cinq Gouvernements ci-dessus.

F. L'or non monétaire trouvé en Allemagne sera mis à la disposition du Comité Intergouvernemental des Réfugiés aussitôt que le plan aura été élaboré.

G. Le Comité Intergouvernemental des Réfugiés aura le pouvoir d'assurer la réalisation des fins pour lesquelles le fonds est créé, par l'intermédiaire d'organismes d'exécution compétents de caractère public ou privé.

H. Les fonds seront employés, non à indemniser des victimes individuelles, mais à faciliter la « réhabilitation » ou le réétablissement des personnes appartenant aux catégories bénéficiaires de l'assistance.

peut également nommer un délégué suppléant, lequel, en l'absence du délégué, a les fonctions et pouvoirs de celui-ci.

Article 2.

Fonctions de l'Agence.

A. L'Agence répartit entre les Gouvernements signataires les réparations allemandes conformément aux dispositions du présent Accord et de tous autres accords qui sont ou seront en vigueur entre les Gouvernements signataires. A cette fin, l'Agence est l'organe par lequel les Gouvernements signataires reçoivent les informations relatives aux prestations disponibles à titre de réparations et expriment leurs desiderata en la matière.

B. L'Agence traite toutes questions concernant la restitution à un Gouvernement signataire d'un bien situé dans l'une des zones occidentales d'Allemagne, qui lui sont déférées par le Commandant en chef de cette zone (agissant pour le compte de son Gouvernement), en accord avec le ou les Gouvernements demandeurs, sans préjuger toutefois le règlement de ces questions entre les Gouvernements signataires intéressés, soit par voie d'accord, soit par une procédure arbitrale.

Article 3.

Organisation intérieure de l'Agence.

A. Les organes de l'Agence sont l'Assemblée et le Secrétariat.

Fonctions du Secrétariat.

Les fonctions du Secrétariat sont les suivantes:

zb.

A. Etablir des programmes pour la répartition des réparations allemandes et les soumettre à l'Assemblée;

B. Tenir une comptabilité détaillée des biens disponibles au titre des réparations allemandes et des biens répartis à ce titre;

C. Etablir le budget de l'Agence et le soumettre à l'Assemblée;

D. Remplir telles autres fonctions administratives qui pourront être nécessaires.

Article 5.

Fonctions de l'Assemblée.

Sous réserve des dispositions des articles 4 et 7 de la Partie II du présent Accord, l'Assemblée fait les attributions au titre des réparations allemandes entre les Gouvernements signataires conformément aux dispositions du présent Accord et de tous autres accords qui sont ou seront en vigueur entre lesdits Gouvernements signataires. Elle approuve également le budget de l'Agence et remplit toutes autres fonctions compatibles avec les dispositions du présent Accord.

Article 6.

Vote à l'Assemblée.

Sauf dispositions contraires du présent Accord, chaque délégué dispose d'une voix. Les décisions de l'Assemblée sont prises à la majorité des votes exprimés.

bitre ou désigne un arbitre parmi les délégués dont les Gouvernements ne demandent pas le bien en question. Si le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique est l'un des Gouvernements qui demandent le bien dont il s'agit, le Président de l'Agence désigne comme arbitre un délégué dont le Gouvernement n'est pas dans le même situation.

Article 8.

Pouvoirs de l'arbitre.

Lorsque la question de l'attribution d'un bien est déférée à l'arbitrage, conformément à l'article 7 de la Partie II du présent Accord, l'arbitre a le pouvoir d'attribuer, en dernier ressort, le bien en question à l'un des Gouvernements demandeurs. L'arbitre peut, s'il le juge bon, renvoyer au Secrétariat, pour examen supplémentaire, l'attribution du bien en question. Il peut aussi, s'il le juge bon, demander au Secrétariat de soumettre à nouveau l'attribution du bien en question à l'Assemblée.

Article 9.

Dépenses.

A. Chaque Gouvernement paye les traitements et indemnités de ses délégués et du personnel de sa délégation.

B. Les dépenses communes de l'Agence sont payées sur les fonds de l'Agence. Ces fonds sont fournis par chaque Gouvernement signataire pour les deux premières années à partir de l'établissement de l'Agence, proportionnellement à sa quote-part dans l'ensemble des biens de la catégorie B, et, par la suite, proportionnellement à sa quote-part dans l'ensemble des biens de la catégorie A.

Vote du budget.

Lors de l'examen du budget de l'Agence, pour toute période budgétaire chaque délégué dispose à l'Assemblée d'un nombre de voix proportionnel à la part contributive due par son Gouvernement pour la période budgétaire considérée.

Article 11.

Langues officielles.

Les langues officielles de l'Agence sont l'anglais et le français.

Article 12.

Bureaux de l'Agence.

Le siège de l'Agence est à Bruxelles. L'Agence établit des organes de liaison dans tout autre lieu que peut désigner l'Assemblée après s'être assurée des accords nécessaires.

Article 13.

Retrait.

Tout Gouvernement signataire, autre que les Gouvernements responsables du contrôle dans une partie du territoire allemand, peut se retirer de l'Agence après avoir adressé une notification écrite au Secrétariat.

Article 14.

Amendements et dissolution.

La partie II du présent Accord peut être amendée, ou l'Agence dissoute, par une décision de l'Assemblée prise à la majorité des voix exprimées, pourvu que les délégués qui forment cette majorité représentent des Gouvernements dont le total des quotes-parts constitue au moins 80 p. 100 de l'ensemble des quotes-parts de la catégorie A.

Restitution de l'or monétaire.

Article unique.

A. Tout l'or monétaire trouvé en Allemagne par les forces armées alliées et celui visé au paragraphe G ci-dessus (y compris les monnaies d'or, à l'exception de celles qui ont une valeur numismatique ou historique, qui seront restituées immédiatement si elles sont identifiables) sera réuni en une masse commune pour être réparti à titre de restitutions, entre les pays admis à bénéficier de cette masse, au prorata des quantités d'or qu'ils ont respectivement perdues du fait de spoliations par l'Allemagne ou de transferts illégitimes en Allemagne.

B. Sans préjudice des demandes visan l'or non restitué, présentées au titre des réparations, la quantité d'or monétaire revenant à chacun des pays admis à bénéficier de cette masse sera acceptée par ce dernier en règlement complet et définitif de toute créance sur l'Allemagne au titre des restitutions d'or monétaire.

C. Une part proportionnelle de l'or sera attribuée à chacun des pays intéressés qui accepte le présent arrangement concernant la restitution de l'or monétaire et qui peut établir qu'une quantité déterminée d'or monétaire lui appartenant a fait l'objet de spoliation par l'Allemagne ou, à une date quelconque après le 12 mars 1938, de transfert illégitime en territoire allemand.

D. La question de la participation éventuelle de pays non représentés à la Conférence (autres que l'Allemagne, mais y compris l'Autriche et l'Italie) à la répartition susmentionnée est réservée et l'équivalent de ce qui constituerait la totalité des quotes-parts de ces

forme aux dispositions qui précèdent.

G. Tout or monétaire qui pourra être récupéré d'un pays tiers dans lequel il a été transféré par l'Allemagne sera réparti conformément au présent arrangement concernant la restitution de l'or monétaire.

PARTIE IV.

Entrée en vigueur et signature.

Article Premier.

Entrée en vigueur.

Le présent Accord pourra être signé par tout Gouvernement représenté à la Conférence de Paris sur les Réparations.

Dès qu'il aura été signé par des Gouvernements ayant droit collectivement à au moins 80 p. 100 des parts prévues pour les Gouvernements signataires dans la catégorie A des réparations allemandes, il entrera en vigueur entre lesdits Gouvernements.

L'Accord sera ensuite en vigueur entre lesdits Gouvernements et tel Gouvernement qui le signerait ultérieurement.

Article 2.

Signature.

La signature par chaque Gouvernement contractant sera considérée comme impliquant que l'effet du présent Accord s'étend à ses colonies, territoires d'outre-mer et territoires sous sa protection, ou sa suzeraineté, ou sur lesquels il exerce actuellement un mandat.

Pour les Etats-Unis d'Amérique,
14 janvier 1946 For the United States of America,

Signé:

JEFFERSON CAFFERY.

Pour l'Australie,
25 février 1946 For Australia,

Signé:

W. R. HODGSON.

Pour la Belgique,
14 janvier 1946 For Belgium,

Signé:

GUILLAUME.

Pour le Canada,
30 janvier 1946 For Canada,

Signé:

GEORGE P. VANIER.

Pour le Danemark,
20 février 1946 For Denmark,

Signé:

J. C. W. KRUSE.

Pour l'Egypte,
8 mars 1946 For Egypt,

Signé:

FAHKRY-PACHA.

For Greece,

Signé:

P. A. ARGYROPOULO.

25 février 1946 Pour l'Inde,
For India,

Signé:

P. CHAUDHURI.

Ces signatures sont données en accord avec le Représentant de Sa Majesté Britannique, qui exerce les fonctions de la Couronne dans les relations de celle-ci avec les Etats Indiens.

14 janvier 1946 Pour le Luxembourg,
For Luxemburg,

Signé:

A. FUNCK.

6 février 1946 Pour la Norvège,
For Norway,

Signé:

LUDWIG AUBERT.

20 février 1946 Pour la Nouvelle-Zélande,
For New-Zealand,

Signé:

W. CLINKARD.

14 janvier 1946 Pour les Pays-Bas,
For the Netherlands,

Signé:

E. STAR-BUSMANN.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues anglaise et française, déposé dans les Archives de la République française.

Le Ministre Plénipotentiaire,
Chef du Service du Protocole,

JAQUES DUMAINE.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.